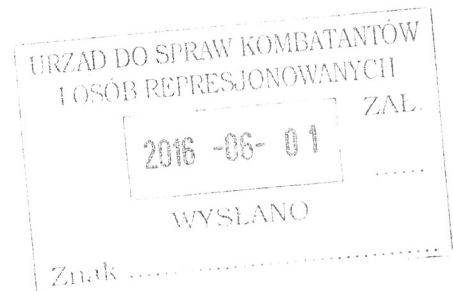

Warszawa, dnia 31 maja 2016 r.

p.o. SZEFA
URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

Jan Józef Kasprzyk

BD1-K0752-0511-1-1/16

POLECONY

Szanowne Pani Prezes,

w związku z petycją złożoną przez reprezentowane przez Panią Prezes Stowarzyszen , przekazaną nam do rozpatrzenia przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów i dotyczącą zmian w ustawie kombatanckiej polegających na przyznaniu przewidzianych w niej uprawnień dzieciom poległych Żołnierzy Wyklętych, uprzejmie informuję, że petycja ta została rozpatrzona negatywnie.

Cechą polskiego prawa kombatanckiego jest jego egalitarny charakter. Zarówno w przypadku kombatantów i ofiar represji, jak i pozostałych po nich wdów, obowiązuje zasada, że wszyscy otrzymują jednakowe świadczenia w obrębie swojej grupy. Innymi słowy, wszyscy kombatanci mają te same prawa niezależnie od tego, czy dany kombatant walczył we Wrześniu 1939 r., czy w partyzantce antykomunistycznej, czy w Powstaniu Warszawskim; podobnie rzecz się ma w przypadku ofiar represji – wieloletni pobyt na Syberii nie wiąże

się z większymi uprawnieniami niż kilkumiesięczny pobyt w obozie koncentracyjnym czy w komunistycznym więzieniu. Jest to w mojej ocenie zasada słuszna, gdyż wszelka licytacja na zasługi czy cierpienia jest niepotrzebna i wprowadzałyby dodatkowe podziały w ruchu kombatanckim.

Dlatego nie jest możliwy do spełnienia Państwa postulat, by specjalnymi świadczeniami wyróżnić tylko dzieci pozostałe po poległych Żołnierzach Wyklętych, nie przyznając analogicznych świadczeń dzieciom poległych Powstańców Warszawskich, partyzantów AK, NSZ i BCh czy zamordowanych więźniów Kołomy i Oświęcimia. Takie rozwiązanie naruszałoby konstytucyjny imperatyw równego traktowania i zapewne zostałyby szybko uchylone przez Trybunał Konstytucyjny.

Chciałbym jednocześnie zwrócić Pani Prezes uwagę na treść ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. *o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego*. Zgodnie z jej przepisami dzieci Żołnierzy Wyklętych mają prawo do odszkodowania i zadośćuczynienia, jeśli wobec ich rodziców były stosowane represje opisane w tej ustawie (pozbawienie wolności lub pozbawienie życia wskutek wyroku sądowego), a sama ofiara tych represji zmarła nie otrzymawszy takiego odszkodowania i zadośćuczynienia. Prawo do odszkodowania i zadośćuczynienia mają również na takich zasadach dzieci po żołnierzach II Konspiracji, którzy zostali pozbawieni życia przez organy ścigania (np. funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa) np. przy próbie zatrzymania czy aresztowania.

Myślę, że dziś głównym zadaniem dla naszego państwa powinno być przywrócenie naszej narodowej pamięci tych, których władza komunistyczna chciała skazać nie tylko na śmierć czy więzienie, ale i na wieczną hańbę i zapomnienie. Temu mają służyć podjęte w ostatnich latach poszukiwania miejsc spoczynku pomordowanych przez komunistów żołnierzy II Konspiracji,

ich uroczyste pogrzeby, liczne publikacje na temat ich niepodległościowej działalności i martyrologii. We wszystkich tych działaniach nasz Urząd bierze aktywny udział, współpracując ze stowarzyszeniami zrzeszającymi zarówno samych Żołnierzy Wyklętych, jak i członków ich rodzin. Proszę przyjąć moje zapewnienie, że i wszelkie inicjatywy Stowarzyszenia Dzieci Żołnierzy Wyklętych zmierzające do upamiętniania zasług dla Polski żołnierzy niepodległościowego podziemia mogą liczyć na wsparcie naszego Urzędu.

Z szczerą sympatią i szacunkiem
Jan J. Karpiński